

TALPRA MAGYAR! HÍV A HAZA!

Tisztelt Ünneplők!

Petőfi Sándor 1848. március 15-én a Nemzeti Múzeum lépcsőjén mondott szavai ma is nagyon aktuálisak!

1848. tavaszán nemcsak Petőfi és a márciusi ifjak váltak hőökké, nemcsak azok, akiknek nevét gyermekkorunktól betéve tudjuk. Hőssé váltak a Budán – Pesten, a városokban, a falvakban élők a kézművesek – földművesek, mindazok, akik egyetlen nap alatt kikiáltották a magyar szabadságot.

A nemzet magába fogadott szegényt és gazdagot, pórt és nemest, magyart, romát, szlávot, zsidót, németet. Mindenkit magába olvasztott, aki osztozni akart a magyarok szabadságában. Megszületett az újkori magyar nemzet, talpra állt egy bátor nemzedék, amelynek volt bátorsága törvényt alkotni saját magának, utat mutatva ezzel a ma nemzedékének is!

Az 1848-as márciusi 12 pont úgy kezdődik, ahogy Magyarország mai Alaptörvénye zárja sorait:

„Legyen béke, szabadság, és egyetértés!”

Amikor napjainkban feltűzzük a nemzeti színű kokárdát, akkor ezt büszkeséggel tesszük. Nem magunkra vagyunk büszkék, hanem magyarságunkra, hazaszeretetünkre és azokra az őseinkre, akik szembe mertek szállni az elnyomó rendszerrel, akkor és ott, abban a reménytelennek tűnő helyzetben.

A történelemkönyvekben említett márciusi hősök mellett mi nagyrábéiak, büszkék vagyunk a nagyrábéi hőseinkre is, a 40 nagyrábéi 1848-49-es honvéd nevét szívünkben – emlékeinkben örökké megőrizzük!

A templomkertben a Kossuth emlékoszlop is 1848-nak állít emléket, 121 éve annak, hogy ez az emlékhely felállított.

„A Szabadság, Egyetértés és Testvériség lánglelkű apostola, Kossuth Lajos emlékének közadakozásból emelte Nagyrábé lakossága 1894” – ben, olvasható a felső főtábláján.

Az elődeink igazi üzenete a középső részén olvasható:

„Hamvaid Drága Hazánk földjében porladnak, áldva, Ám emlékezeted nem fog elenyészni soha”!

A magyarok megértették, hogy a szabadságjogok összessége nem azonos a szabadsággal. A szabadsághoz munka is kell, kell a család megélhetése és a biztos fedél is. Tudták, hogy a nemzetnek, akár az eleven embernek, teste is van. Teste, amelyet táplálni kell, amelynek ruhára, otthonra, gondoskodásra van szüksége.

Az 1848.-as márciusi fiatalok cselekvő aktivitása példaértékű községünk mai fiataljai számára is! A hősök életpéldájukkal, megmutatják, hogy kik voltunk, kik vagyunk, azt is megmutatják, kikké lehetünk. Ők értetik meg velünk, hogyan lehetünk többek holnap, mint amik ma vagyunk. Csak ők képesek rá, hogy egy kivételes pillanatban megtestesítsék a nemzet szellemét.

Kedves Nagyrábéiak így van ez ma is. Hőseink adják ünnepeinket.

Az ünnepek életünk magaslatai. Amikor hőseinket ünnepejük, felemelkedünk tetteik magaslatára, s ránézünk saját életünk távlataira, de éppen ilyenkor nem szabad elfelejtenünk, ez csak azért lehetséges, mert óriások vállán állunk.

Ha ma, 167 év után felkapaszkodunk a márciusi magyarok vállára, és széttekintünk, láthatjuk, egy új és nagyszerűnek ígérkező korszak kapujában állunk. Minden nap ott van előttünk az újabb és újabb lehetőség.

A világ gyorsan változik. Ami ma még lehetőség, holnap már csak ábránd. Nem ülhetünk tétlenül! Van tehát még mit tanulnunk... és van mit átadnunk az utánunk jövő nemzedékeknek!

Széchenyi mondta: „Múlton nyugszik a jelen, s azon a jövő”

Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!

Tiszai Károly – polgármester Nagyrábé

1848-49-es Nagyrábéi honvédek névsora

Bódi Dániel, Bódi György, Bódi Sándor, Dajka Gábor, Dajka József, Elek Béni, Elek Mihály, Erős Bálint, Erős Márton, Fekete Gábor, Fekete János, Fekete Péter, Gyenge József, Herpai Pál, Juhász Gábor, Karajos János, Karajos Sándor, Kövér Sándor, Mózsik Bálint, Nagy József, Nemes Sándor, Német Gábor, Pálfi Mihály, Pánti Bálint, Pánti József, Pap József, B. Pap József, T. Pap Sándor, Pataki István, Pete Gergely, Sójom Gábor, M. Súlyom János, Sz. Súlyom János, Szabó János, Székely József, Szilágyi Sándor, Szűcs István, Török András, Tózsér Márton